

כדורגל

וסוחט עד תום את יכולתו של כל שחקן, גם אם הוא שחקן אפור. זה בדיוק מה שעשה צביקה רוזן. בזכות תירגול הצליח המאמן הצעיר לונק במעלות סולם-הדרגות של המאמרים הבכירים בארץ. בשנה הבאה יכנס לנעליו הגדולות של דויד שווייצר: הוא יאמן את הפועל תל-אביב, שאותה הכי גיע השנה בגמר.

קבוצת יהוד כמעט שאינה מתקיפה על המגרש, אך היא מצליחה לאלץ את יריי ביה לשחק בקצב שלה, וזה הרבה. גם שחקנים ותיקים ומנוסים, כמו משה סיני, מריס ז'אנו וריפעת תורכ נאלצים, בהשרעת שיטתיהוד, לשחק הרבה למטה מי רמתם הרגילה.

שלום רוקבן נישא על כתפי מעריציו החדים. רוקבן היה שחקן אלמוני, אך בזכות יכולתו הגדולה שלו הפך בן יום לכוכב.

„תמיד כתבו עלי“

הקבוצה השנויה במחלוקת בחוגי הספורט הזניקה כוכב מעורר פולמוס אף הוא. שלום רוקבן, 25, שהבקיע את שעריהנצחון.

האיש בעל יכולת הכיכוד הרבה הבלתי-נל אית מסוגל להוציא משובי-מישקל לא רק את יריביו, כי אם גם את שחקני קבוצתו. אמרו עליו שמישחקו בלתי-תכליתי ובלתי-קבוצתי, אך היה זה דווקא רוקבן, אשר הביא את הגביע ליהוד. לחתוכה בלב. עכשיו גביע יוקרה, והרבה שימחה בלב. הכדורגל-היהודי שבא ליהוד מרחובות, טוען: „תמיד כתבו עלי בעיתונים, אך מאז מישחק הציהגמר התחילו להכיר איר תי גם אנשים שלא מהכדורגל.“ שלום רוקבן סבל עד גיל 10 משיחוקי

„צריכים לשלם!“

קרא בקול נרגש סעדיה חתוכה, ראש המועצה של יהוד, חתוכה נסחף בהתלהבותו והבטיח חצי מיליון לירות לכל שחקן, ומיליון לירות לשוער אריה חביב, אם יביאו את הגביע לעיירתו. כשקיבל סעדיה את הגביע, הוא הזעיק את התושבים לסייע לו להגשים ההבטחה.

הרע של הכדורגל וזה דבק בן. גם בלי סיבות רציניות קנסו אותי. זה כבר הפך לבדיחה. לא התייחסתי לזה, כי כסף אינו דבר שמביא אותי למריבות. אומרים שאני עצבני? יכול להיות שהפורקן שלי הוא כדורגל. בשבילי הכדורגל זה הכל.

„הוכחנו בחציהגמר שגם יהוד יודעת לשחק כדורגל. השיטה של יהוד היא לקחת קודם-כל נקודה. זוהי ההצלחה. החלום שלי הוא לשחק עם קבוצה התקפית. אני שחקן שמריח הרבה שערים. כל חלוץ ביהוד מתוסכל, כי לא משחקים התקפית. אני הצלחתי כי יש לי שליטה מצויינת בכדור. שחקן אחר, בלי שליטה ואמביציה, יהיה לו קשה להצליח בקבוצה זו. יש הרבה קבוצות שרוצות אותי הנה, אבל מה שמעניין אותי זה יהוד. איתה אני רוצה לגמור, אם זה יעלה על שירטון, אקח את מקל הנדודים ואלך ליהוד. קבוצות אחרות, אשחק בקבוצה שבה יהיה לי טוב ונוח. אני רוצה לשחק בקבוצה שרוצה בן. שתגיד לי: שלום, בוא לשחק איתנו. אני יודע שהיום יש לי שם כזה, שאנשים באים למינרשים רק כדי לראות אותי.“

נאום שלום רוקבן. דינה ונון

זה בליגה הלאומית, עד שרוזן הימר עליו. הכוכב הצעיר מגיב בלהט: „שיחקתי בזכות ולא בחסד. לצביקה אין סני טימנטיים לגבי שחקן. הוא לא עשה לי טובות. אני לא משקיע בכדורגל. אני מסור גל לא לישון לפני מישחק ולעלות לשחק. מעולם לא הפריע לי שהלכתי לבלות בימי שישי עד השעות הקטנות של הלילה. זה לא אומר שאני לא ממושמע. גם אם אנסה להירדם לא אצליח. המתח לפני מישחק לא נותן לי לישון. אני מורד, כי ההתנהגות שלי לא מפריעה לי או לקבוצה.“

„אני נוסע לגרמניה להיבחן לקבוצה“

לא ניתן לקבור את יהוד!

קראו התושבים של יהוד בתחילת עונת הכדורגל. עיתונאי

שמחה על שיטת מישחק של הקבוצה הותרם לעיידה. המישחק של יהוד אינו אהוד בעולם הכדורגל. ליהוד אין כוכבים, והשחקנים נאלצו לאמץ שיטה של „אנטי-כדורגל“, כדי שיוכלו לנצח.

גרימנית. מישחק אלוף האלופים שעלינו להתמודד בו, לא ישאיר אותי בארץ. חתוכה הוא דוגמה לאופן שבו אדם אחד מחזיק קבוצה שלמה. בהרבה אגודות מסתובבים הרבה אנשים שלא מצליחים לעשות את מה שהוא עושה לבד. „במישפחה שלי כולם כדורגלנים.“ משיך רוקבן, „אני גרוש ואב לבת קטנה בת 3 וחצי. עברתי הרבה בחיים, למרות שאני צעיר. אך יש דברים שאני לא מוכן לדבר עליהם, כמו חיי הפרטים ונישואי. לא חשוב ממה חיייתי וממה לא — מה שבטוח הוא שחיייתי מצויין. יש לי הרבה ידידות טובות ונחמד לי איתן.“ חשבו שאני בעייתי. טענו שאני הילד

ילדים. מיגבלותיו עוררו אצלו רצון עז להצליח. ומשהצליח, הוא אינו חושש להשמיע הכרזות שאינן מעידות על צניעות יתרה: „לא היתה לי ילדות כמו לכולם. לא יכולתי לשחק תופסת ומתבואים. עברתי מאז הרבה ניתוחים. אך אם אין רצון, גם ניתוחים אינם עוזרים. כוח-הרצון שלי הוא אחד הדברים הטובים שהתברכתי בהם. היום אני מהיר וחזק מהרבה שחקנים כוכבים. אני בועט היטב ברגלי שבערה ניתוחים. אין לי בה שום מיגבלה. להי פך, היא יותר חזקה מהשנייה.“ נהגו לספר על רוקבן שעקב בעיות משמעת הוא לא הצליח להיקלט בקבוצה

הפועל יהוד אוחות בגביע בפעם הראשונה בתולדותיה. ראש-המועצה המקומית הוא אהוד כדורגל מושבע, ורבים במקום טוענים כי ללא מאמציו לא היתה הקבוצה מגיעה רחוק. בעיירה הקטנה מתגוררים תושבים חמי-לב ומלוכדים. עקומת הפשע המקומי צנר עת, ובתי-הספר התיכון בעיירה ידוע ברימתו הגבוהה גם ביישובים אחרים. אפילו מסביון הסנונית באים ומדפקים על דלתות בית-הספר המקיף של יהוד. אין הרבה כסף ליהוד, רק רצון רב להצליח. זה הספיק כדי לזכות בגביע. מה עושה מאמן מוכשר בתנאים כאלה? ממצה

אנסטאזה תקפה את רב בת תושבי יהוד. יוקרתה של העיירה עלתה בן יום מעלה.